

Затичахъ се; но прилетѣ
 Надъ мене вихъръ... И душата
 Изтрѣпна цѣла!.. Писна грѣмъ
 Въ ушитѣ ми!.. О! живѣ ли съмъ!

.

Така лежахъ до като мине
 Метежътъ въ грѣмоноснѣ часѣ
 И чувствахъ какъ кръвта ми стине
 И бавно какъ умирахъ азъ!..

.

Презъ тази нощъ ми каза мама
 И още нѣкой другъ призна,
 Че той... Стояна билъ измамилъ!...

.
 О, той самия е злина!..

Че миръ не идва своеволно
 Ний съ миръ и отдохъ се тешимъ
 Охъ! какъ сърцето ми е болно
 И стена азъ неутешимъ!..

.
